

בס"ד כז' אייר ה'תשע"ח
הדלקת נרות - 19:09
צאת השבת - 20:01
רבנו תם - 20:53
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה שמונה עשרה - עלון מס' 912
@ ביום ראשון כח' אייר "יום ירושלים" בירתנו לנצח.
@ השבת "מברכין". ר"ח סיון יחול בע"ה ביום שלישי.
יחדשהו הקב"ה עלינו ועל כל ישראל, לטובה ולברכה,
לששון ולשמחה לבשורות טובות וישועות, אכי"ר.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפס"דן: "ה' עז"י"
(ירמיה טז)
מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדיי השכלתי

פרשת בחוקותי חזק חזק וצדקה

**השבת מב' לעומר,
פרקי אבות - פרק ה'**

מלניי הפרשה:
← הקב"ה מרבה שפע ברכות לעם ישראל אם ילכו בדרך התורה וקיום המצוות.
← בצד הברכות יש תוכחות וקללות אם יעזבו חס וחלילה את התורה ומצוותיה.
← לבסוף דברי נחמה אם ישובו מדרכם הרעה, הקב"ה יסלח להם.
"אם בהקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם"
תיבת "אם" אינה משמשת בתור ספק אלא זה לשון **הבטחה** כי בסופו של דבר עתידים כל בניי ללכת בחוקי התורה ולקיימם כראוי.
"אל תקח מאתו נשך ותרבייה" (כח' לו)
ה"משך חכמה" מבאר שהציווי בכתוב שלפנינו הוא המשך לנאמר בפסוק הקודם שמדבר על גר תושב. שאם הגר תושב לווה כסף בריבית מאיש ישראל ואחר כך התגגיר אזי הציווי הוא "אל תקח מאתו נשך" שהוא התחייב אלך לפני הנגגירותו. ולכן הוסיף ואמר הכתוב "ויראת מא-לקיך", שלא יתלה האדם את מעותיו בגוי, דהיינו שלא יאמר שהגוי ציוה להלוות לגר תושב בריבית, למרות שדבר זה שכיח.

"ואכלתם לחמכם לשובע"
הפירוש של "לחמכם לשובע" הוא שכשהאיש שבע אינו יכול לאכול עוד, אבל אם נותנים לו מיני מתיקה יכול לאכול עוד ועוד, כמו שאמרו חז"ל רווחא לבסומי שכיחא (ריוח מצוי לדבר המתוק בתוך המעיים) וזה שאמר הכתוב שהלחם יהיה כל כך טוב וטעים שאפילו כשהאדם יהיה שבע גם כן יוכל לאכול את הלחם.

"אם בהקתי תלכו..."
וברש"י שתהיו עמלים בתורה. התורה אינה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה דהיינו **שעוסק בפלפול ומשא ומתן של תורה**, משא"כ באותם שלומדים תורה מתוך עונג ואינם יגעים בה אין התורה מתקיימת אצלם.
מהו הפסח עד כ"ג בעומר יש 32 ימים בגימטריה **"לב"**, ומל"ג בעומר עד חג השבועות יש 17 ימים בגימטריה **"טוב"**. ביחד לב טוב, מרמז שצריכים להתחזק במידות והנהגות טובות, כהכנה לקבלת התורה.
"והשבתה היה רעה מן הארץ..." (כו' ו)
מהו "והשבתה"? רבי יהודה אומר: מעבירם מן העולם. רבי שמעון אומר: משביתן שלא יזיקו. אמר רבי שמעון: אימתי הוא שבוהו של מקום? בזמן שאין מזיקים כלל או בזמן שיש מזיקים ולא הם מזיקים? אומר: בזמן שיש מזיקים ואין מזיקים. מלמד כדעת רבי שמעון - שלעתיד לבוא ישבית הקב"ה את המזיקים, אך לא יכלה אותם מן העולם. (תורת כהנים). (אוצר המדרשים)

פיעת הניבים והפתגמים
כמטחוי קשת = במרחק הפגיעה של חץ מקשת.
דוגמה: תומכי החיזבאלה נוהגים להתקרב אל גדר הגבול כמטחוי קשת.
מקור: ותשב לה מנגד, הרחק כמטחוי קשת. [בראשית כא טז]. (ניבונכון)

"וזהו שילום בארץ..." ונפלו אייביכם לפניכם לחרב" שאל רבינו האברבנאל זצ"ל: לכאורה, היה צריך לכתוב בסדר הפוך, בתחילה - **ניצחון** על האויב במלחמה, ולאחר מכן **השכנת השלום**. ותירך, שהפסוק בא להשמיע לנו סדר העדיפויות: גם כאשר אתה בטוח בניצחונך, העדף את השלום! וכמדומה, שהדברים אמורים ביחסים **שבין אדם לחברו**, לא פחות משם אמורים ביחס **לאומה בכללותה**... (מעין השבוע)
"והיה אם לא תשמעו..."
הטעם שאסור להפסיק בקריאת התוכחה משום שבימות המשיח יתפכו אלו האותיות לצירופים אחרים **לטובה ולברכה** ועכשיו אין אנו יודעים באיזה אופן יצטרפו ואפשר שלא יהיו הפסוקים מחולקים כמו שהם עכשיו ונמצא שאם יפסיק עכשיו באמצע אזי מבטלין כוונת הברכה שיהיה בסידור הפסוקים אז.
(דברי יואל)

"ואכלתם לחמכם לשובע"
בשורה היא לבני ישראל שאכילתם לא תביא אותם לידי גשמיות אלא אך ורק לשובע בלבד והכוונה לרוחניות.
(מרו הבעש"ט זיע"א)

הסירו ממשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדיניים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

חודש סיון

הוא החודש השלישי למניין החודשים במקרא, מניין אשר מונים מניסן, ותשיעי למניין שאנו מונים מתשרי. השם סיון, איננו שם עברי אלא אכדי, אשר עלה יחד עם זולו בבל בתקופת שיבת ציון ותחילת ימי בית שני. במשך הזמן השתקעו שמות החודשים ו"גויירו".

פירוש השם סיון: מרבית החוקרים נוטים לשער כי מקור השם, "סיונוני", פירושו "עת להט השמש". בחודש זה מגיע הקציר לשיאו.

בניד כשתילי זתים - חינוך

הרבה אימהות נתקלות בקשיים חינוכיים, קלים או קשים מול הילדים שלהן, מצבים בהם אינן יודעות כיצד להגיב, והאם להגיב. ישנן אימהות שמבינות שיש קושי ומבקשות עזרה, וישנן שחושבות שהכל בסדר ו"אינן מה לעשות", ככה זה - "כשיש ילדים צריך לסבול..." עד שיגדלו.

ישנן אימהות שאומרות: הלכתי לליעוץ, שמעתי את הקורס, הכל נשמע טוב ויפה - אבל קשה מאד ליישום.

ישנן אימהות מיואשות שרק מחכות שהיום יגמר, וישנן אימהות מותשות שאינן מרגישות שיש בעיה, אולי ממקום של פחד או הכחשה... "מה, אני צריכה עזרה?!!!"

כל אחת יודעת בדיק מהם הפתרונות והדרכים לעזור לילדים שלה, אך בפועל אינה מצליחה ליישם, כי יש מחסומים רגשיים, או אמונות שקריות שחוסמות אותה ומונעות ממנה להצליח ליישם.

"איש תבונות ידלנה" - כשאת תתנקי מהמקומות הללו, ותוכלי ליישם ולהצליח להתחבר לילדים שלך ממקום נקי ואמיתי, ותצליחי ליישם ולחנך בקלות רבה יותר.

לאחר שהאמא הבין ותדע שיש לה אמונות שקריות על הילד שלה (כמובן שלא באשמתה), או חסימות רגשיות היא תנקה אותן, ואז תוכל לחנך ממקום נקי ואמיתי.

מזלו של החודש - תאומים: המסורת מוצאת רמזים בין מזל החודש ובין מתן תורה אשר אירע ב-ו בחודש זה. תאומים רומזים למשה ואהרן אשר על ידם נתנה התורה. תאומים רומזים לתורה שבכתב ולתורה שבעל פה אשר נתנו כאחד. תאומים רומזים לשני לוחות הברית, החודש בו נתנה התורה לעם ישראל.

התאומים מרמזים גם לאור וחושך, וישראל בגימטריה אור וחושך. התאומים דומים הם, אך עומדים זה מול זה. כך גם כוחות החיוב והשלילה שעומדים זה מול זה, ולאדם ניתנת ההזדמנות לראות גם את החושך כאור ולהכניעו לטוב.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בליווי בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

רפואה שלימה

לעילאי הירון
בן אריאלה-מזל הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות

"קיף ון קיף ון קיף ון קיף ון קיף"

מזל טוב ואיחולים לבביים ל**מורדכי ורודית דאודי** **לאפרים ויפה מוראדי** לנישואי **אי"ה** עם **חן-הנה** יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"**

רפואה שלימה

למשיה דידי
בן ביבי הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו חנה

כל הישועות והברכות

לדניאל וברגלית פנשי שתמרו לסעודה הרביעית בליווי זכרת מרן **עבדיה יוסף זצ"ל** שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברפואה שלימה, ואשר ופברנסה טובה, **וברכה לשיראל, הדר, אילון-חי ונועה. ולכבוד אבם-שרה,** **נויה ותהל שיעליחו בכל דרכיהם**

"קיף ון קיף ון קיף ון קיף ון קיף"

מזל טוב ואיחולים לבביים ל**משיה זיכ"ל** **לאהרון וזיכ"ל מוזל** לנישואי **חיים-יוסף עם בת-אל** ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"**

כרכה והצנחה

לעובדיה ומיטל מנצור על הסיבוע לזיכוי הרבים שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה

רפואה שלימה

לאורלי עמרני בת **ציפורה** הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות

"קיף ון קיף ון קיף ון קיף ון קיף"

מזל טוב ואיחולים לבביים ל**מנוני (קרוס) וצפורה כהן** **לשמואל ודינה ווקיץ** לנישואי **ליאור-מישה עם אירטל** ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"**

רפואה שלימה

לחיה-דינה-חיה בת **אסתר** הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות

כרכה והצנחה

לעילוי ונאה אלעזר שיזכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם

כרכה והצנחה

לראובן ונאי אנדי שיזכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם

לע"י הצנוע והענו

חיים חויה מוזל בן **טרקי ז"ל** כטי אייר פקידת שנתו שילמץ טוב בעד משפחתו

לע"י הצנוע והענו

משה חבה בן **חביבה ז"ל** אי סיון פקידת שנתו שילמץ טוב בעד משפחתו

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הי"ו אדר ישראל בן שרית הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו באבאי באבאי בן מורנו הי"ו יהונתן אריאלי בן שרה הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו אלה בניאן בת אורה מנב"ת

לע"י הצנוע והענו

משה אליאס בן רבקה ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפאן בן מרים ז"ל משיח אליאס בן רחל ז"ל דוד נתני בן מרים ז"ל משאלה בן-יהודה בן נרגיס ז"ל גוהר יצחק-פור בת חנה ז"ל סולטנה נסימי בת גולשן ז"ל **בבאי מוסאי** בן אברהם וחליבה ז"ל

לע"י הצנוע והענו

משה מזרחי בן מרים ושאל ז"ל ירון סימונה בן רחל ז"ל יצחק נאמן בן שרה ז"ל משה נאמן בן אסתר ז"ל סיגלית סמדר כלמי בת דינה ז"ל רחל חמנון בת סמעודה (מזל) ז"ל רזיה-לירז בת יעל יוסף ז"ל מרים בת רחל ז"ל **מרדכי לארי** ז"ל בן שלמה ושרה שיחו

לע"י הצנוע והענו

ניסים נסימי בן **מרדכי ויניב ז"ל** אי סיון פקידת שנתו שילמץ טוב בעד משפחתו

שבת שלום ומבדרך

הקדמה לדיני יום טוב

מכיון שאנו עומדים סמוך לחג השבועות, נשתדל לבאר בימים אלו קצת עיקרי דינים השייכים ליום טוב.

כתוב בתורה (שמות יב) כל מלאכה לא יעשה בהם (בימים טובים) אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם. והטעם שצוה תורה על שבתון ממלאכה בימים טובים, כתב בספר החינוך, שהוא בכדי שיזכרו ישראל הנסים הגדולים שעשה להם השם יתברך ולאבותיהם, וידיעו לזרעם אחריהם, ואילו היו מותרים בעשיית מלאכה, היה כל אחד פונה לעסקיו, וכבוד הרגל ושמחת החג היו נשכחים מעם ישראל. על ידי השבתון ממלאכה יהיו פנויים להתקבץ בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לשמוע דברי תורה, ובהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל, ילמדו לקח ותבונה מפי גדולי ישראל בהלכות ובאגדות, וכפי מה שאמרו: משה תיקן להם לישראל שיהיו דורשים הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת (הוא חג השבועות) בעצרת והלכות חג (סוכות) בחג, שנאמר "וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל". וכן אמרו חז"ל: לא ניתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא לעסוק בהם בדברי תורה. ולכן נצטוונו על שבתון מוחלט, זולת מלאכת אוכל נפש (כגון הכנת תבשיל לסעודת החג באופנים ובתנאים שנבאר). וכן שנו חכמים, אין בין יום טוב לשבת אלא מלאכת אוכל נפש בלבד. ומכל מקום יש לחלק שעות היום של החג, מחציתם לבית הכנסת ובית המדרש, ומחציתם לאכילה ושתייה ושמחת החג. אף על פי שמותר מן התורה לעשות מלאכה לצורך אוכל נפש, יש מלאכות שאסרום חכמים ביום טוב אף כשהן נעשות לצורך אוכל נפש.

אסרו חכמים לקצור שדהו או לבצור כרמו ביום טוב, אפילו לצורך אוכל נפש, (וכגון שבא לקטוף תפוח מן העץ בכדי לאכלו ביום טוב), מפני שאדם רגיל לקצור את כל שדהו בבת אחת, וכן לבצור את כל כרמו בבת אחת, ונמצא כל היום טרוד במלאכתו וימנע משמחת יום טוב. וכן מלאכת עימור, ודישת התבואה, וסחיטת פירות, ומלאכת בורר, ומלאכת טוחן והרקדה. ויש אומרים שמלאכות אלו נאסרו מן התורה. ובתלמוד ירושלמי הסמיכו זאת רבותינו על הפסוקים, שנאמר "אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם", ומייד אחר כך נאמר "ושמרתם את המצות" ללמדינו שלא מלאכת אוכל נפש אלא משימור ואילך, כלומר מזמן לישת הבצק והלאה, (שהקמח בא במגע עם המים ועלול להחמיץ ללא שימור מיוחד) ולכן מלאכות שהן לפני הלישה אסור לעשותן ביום טוב. אבל לישת הבצק אף על פי שאסורה בשבת, ביום טוב היא מותרת, וכן טיגון ובישול וכיוצא בזה כפי שנבאר.

דין בישול וכוונת מלאכה

מלאכות מסוימות שבאות לצורך הכנת מאכל ("אוכל נפש") ביום טוב, הותרו. וכגון מלאכת בישול. נחלקו רבותינו הראשונים, לענין מאכלים שאין שינוי בטעמם אם הם טריים שנעשו באותו יום או שנעשו מאתמול, כגון פשטידות וכיוצא בזה, האם אף על פי כן מותר לעשותם ביום טוב, או שמכיון שאפשר לעשותם מערב יום טוב, אין להתיר עשייתן ביום טוב. ובלשון הפוסקים, מאכל שאין שינוי בטעמו לרעה אם נעשה מאתמול או מהיום, נקרא מאכל שאינו מפיג טעם, כלומר שטעמו אינו פג ומשתנה לרעה בתוך יום אחד.

מבל מלמד" השכלתי ערב ראש חודש סיון

א. בערב ר"ח סיון טוב לומר את התפילה שתיקן השל"ה על גידול הבנים וחינוכם בדרך התורה. אבות ואימהות באופן תמידי ויומיומי מתפללים שהקב"ה יצליח דרכם וייתן להם בנים ובנות אוהבי ה' ויראי אלוקים.

ב. ראוי להתנהג בקדושה וטהרה כל ששת הימים שמראש חודש ועד חג השבועות, יוסיף הארה גדולה לנשמתו ליראה את ה' הנכבד. יש להקפיד על אחווה ורעות בתוך עם ישראל, לקיים דרשת "ויחן שם ישראל" - כאיש אחד בלב אחד.

ג. אין אומרים תחנון ואין מתענין מר"ח סיון עד י"ג בו כיוון שאז התחילו ההכנות למתן תורה. והימים לאחר חג שבועות הם ימי תשלומים לקרבנות החג.

ד. מאחרין להתפלל ערבית של ליל שבועות כדי שיהיו ימי הספירה "תמימות", ומי שאינו יכול לאחר את התפילה - יתפלל מוקדם, אבל לא יקדש עד שיהיה לילה ודאי.

מעגל השנה מביאנו שוב להכרזת חזק חזק ונתחזק. האם פרשת בחקותי אכן מחזקת? הרי רובה תוכחות ואזהרות, קללות ואיומים. מדברי חז"ל נלמד שהתוכחה נחוצה, אך תועלתה תבוא כאשר מיד לאחריה באה ניחום ועידוד.

"הקללות" הן בעצם ברכות

בפרשת בחוקותי יש מ"ט קללות = 49

הרבה אנשים מפחדים מהקללות שמא ירדפו הם אחריהם... לא פעם נמנעים אנשים מלעלות לספר תורה שמא ידבק בהם מן הכתוב בה...

מסופר שה"חפץ חיים" הגיע פעם לבית הכנסת בפרשת בחוקותי וראה שכל האנשים בורחים החוצה מפני הפחד שאחזם עקב הקריאה של הקללות. אמר להם רבי ישראל הכהן מראדן: אמשול לכם משל למה הדבר דומה: לאחד שהתהפך במיטתו ולא הצליח להירדם, רעייתו המסורה שדאגה לשלמו שאלה אותו: "מה לך בעלי היקר?! מדוע אינך נרדם?!" שח לה הבעל בצער: "ראוי! מחר אני צריך לעבור ביער ומתיירא אני מן הדובים והאריות והאורבים בכל פינה ואינני יודע אם זה יומי האחרון...". הרגיע אותו אשתו ואמרה לו זה יש לה פטנט בו יוכל לחצות את היער מבלי לראות אותם כלל והיא תגלה לו אותו רק מחר בבוקר... שמח האיש וישן שנת ישרים... בבוקר היום שלמחרת נפנה ללכת ושאל את רעייתו מהו ה"פטנט"? לקחה האישה מגבת ואמרה לו: לפני כניסתך ליער - כסה את עינך ובכך לא תראה חיות רעות... כן הוא הנמשל: סיים החפץ חיים - אלו שמפחדים מהקללות דומים לאותו אדם. שהרי כל מטרת הקללות היא להורות לנו את הדרך הנכונה ואת התוצאה של הבחור בדרך הקלוקלת... אם כך הם פני הדברים מה לך לברוח - תקשיב!...

עשינו לך מנורה

אני מתגורר במושב קטן בדרום הארץ. בתחילת שנות השמונים, מונה רב למושב. היה זה איש צעיר, נשוי ואב לשתי בנות, בוגר ישיבה ומוסמך לרבנות. חצי האחד של המושב (ובתוכם הורי) התקוממו על המינוי שנכפה עליהם, ואף פנו לבית המשפט כדי לבטלו. הרב החל לעשות את מלאכת הקודש שלו בסבלנות ובמסירות אין קץ. הוא פעל בחכמה ובתבונה. מעבר להיותו למדן ואיש הלכה, היה לו כושר ארגון יוצא מן הכלל, ומהר מאוד דאג לתקציב ממשלתי לבית כנסת גדול למושב, כך שלחילוניים לא הייתה שום עילה להתנגד לכך.

בעוד בית הכנסת נבנה, הגיעו לאזני הרב, שמועות על מאמצי אבי ז"ל להקים מועדון לקשישי המושב. אבי היה אדם פשוט, לא היו לו הכישרים לארגן דבר כזה, ויום אחד "נחת" הרב בביתנו. אבי קיבל אותו בנימוס, אף שהיה מראשי המתנגדים לו. הרב החל להתעניין במועדון הקשישים, ואבי, שבתחילה הרחיב חמיץ פנים, מצא עצמו משתף אותו בתכניותיו. הרב רשם את הדברים, ולאחר מכן בירך אותנו במאור פנים ויצא.

אבי רטן: "הוא בא לעשות רושם. כלום לא יצא מזה". אך לאחר חודש וחצי הוא שב לביתנו והתיישב עם אבי. "השגתי תקציב בשביל מועדון הקשישים שלך", אמר.

הרב הראה לו הקצבה של סכום גדול ביותר להקמת מועדון קשישים. "איך השגת את זה?" שאל אבי בהפתעה ושמחה. הייתה זו חגילתה של ידידות מופלאה. מועדון הקשישים נבנה בד בבד עם בית הכנסת. הרב ואבי ישבו שעות על גבי שעות, ולפתע מצא עצמו אבי מתעסק גם בענייני בית הכנסת מתוך הכרת הטוב לרב, ומתוך התלהבות אמיתית.

אבי "גילה" שהרב שבו הוא נלחם הוא איש נעים ולאט לאט שמענו אותו מדבר בשבח, והדבר היה לפלא.

מרגע זה ואילך נקשרה נפש אבי בנפש הרב. בתחילה לעגו חבריו של אבי על כך, אך מהר מאוד השלימו עם המצב, וכמה מהם החלו בעצמם להיות חסידיו של הרב.

בחג החנוכה התקיים טקס חנוכת הבית של מועדון הקשישים. הרב, כמובן, הוזמן לקבוע מזוזה, וכל התושבים מכל העדות הגיעו. אנשים שלא חבשו כיפה אף ביום כיפור הגיעו לטקס, חובשים כיפה. התרגשות נרשמה כאשר הרב כיבד את אבי לקבוע מזוזה. אבי היה נבון וניסה לטבר, ולאחר שכנוע, בירך ופָּרַשׁ בבכי נורא.

הפתעה נוספת נרשמה בטקס, כאשר התושבים החילוניים הודיעו כי רכשו מתנה יקרה "לכבוד הרב". הייתה זו חנוכיית ענק שצופתה בזהב. המנורה הוצבה בבית הכנסת במקום שיועד מראש על ידי אבי וחבריו, והרב נקרא להדליק את הנרות בהתרגשות. לאחר שלוש שנה ויותר של פירוד ושנאה - שררה במושב אחדות נפלאה. אנשים שהיו אויבים פשוט התחבקו, עד היום זולגות דמעות מעיני כשאני נזכר בטקס ההוא.

בשנה שלאחר מכן חלתה רעייתו של הרב. במשך מספר שנים התמודדו הרב ושתי בנותיו עם אשפוזים ולאחר חמש שנות מחלה הלכה הרבנית לעולמה, יום לאחר שהשתתפה בטקס ההדלקה ההמוני של המושב כשהיא עטופה באהבת נשות המושב מכל החוגים.

כל המושב השתתף בהלווייתה וכולם עטפו באהבה את שתי בנות הרב. האחת בגיל 18 והשנייה בגיל 12.

השנים חלפו. ובת הרב הגיעה לגיל 24, ועדיין לא נישאה. בהגיעה לגיל 26 פקד אותם אסון נוסף ונורא.

בוקר אחד הרב לא קם. השיב את נשמתו לבוראו במיתת נשיקה. איני יכול לתאר לך את עומק השבר. אבי הקשיש

בכה בכי תמרורים, וכל אנשי היישוב ומחוצה לו ליוו את הרב האהוב והנערץ. לאחר ההלוויה, הנשים ליוו את שתי הבנות, האחת בת 26 והשנייה בת 20, יתומות מאב ומאם.

קשה לתאר את השבר והכאב. במהלך הישיבה הודיעה הבת הבכורה לאחותה הצעירה כי החליטה להעביר את הבית על שמה של הצעירה בתקווה שהדבר ישפר את סיכוייה למצוא שידוך טוב. הבת הגדולה נסעה לרכוש מצבה לאביה. היא סיכמה על מצבה נאה במחיר נאה, ואז התיישבה בתחנת האוטובוס. אוטובוס, קו אחר, עצר בתחנה, ובחור ישיבה שעמד שם עלה אליו. רק לאחר שהאוטובוס נסע הבחינה שהבחור הותיר תיק על כיסא התחנה. לאחר דקות החליטה לפתוח אותו כדי לללות את שם המאבד ולהחזיר לו. היא ראתה שם גרמא ומחברת חידושי תורה. שמו של הבחור וכתובתו הופיעו שם, כמו גם שם הישיבה שבה הוא לומד. היא התקשרה ואחותו של הבחור ענתה לטלפון. היא הסבירה לה מה מצאה והיכן, והאחות ביקשה ממנה שתיקח מונית על חשבונה ותשיב את התיק לבית.

הבחורה התרגשה והבת פרצה בבכי כשסיפרה שהלכה לרכוש מצבה לאביה, שנפטר לפני שבועיים. "מי אביך?" התעניינה. היא נקבה בשם אביה.

אבי הבחורה ששהה בבית נזעק. "אני לא מאמין, הוא למד מעליי בשיבה, והיה אחד הבחורים המצוינים. שמעתי בצער רב על פטירתו... רגע... גם אמך... לא?"

הבנות, שהיו קרובות בגילן, התיידדו ובת הרב ניצלה את ההזדמנות לספר שהיא הולכת לירושלם את הבית על שם אחותה הצעירה, ואם יש לו הצעה היא תשמח מאוד לשמוע. לאחר ימים אחדים התקשרה אחות הבחור בעל האבידה ואמרה כי ביררה על אחותה הצעירה, ויש לה הצעת שידוך טובה מאוד עם הבחור "שאיבד את התיק שמצאת".

ואכן, לאחר כל השלבים המקובלים, השניים מצאו את עצמם מתאימים. ואז הגיע השלב של המשא ומתן הכספי - שנעשה מול הבת הגדולה, איך לא?

"אני מקווה שמסרו לך שהבית שלנו יירשם על שם אחותי הקטנה", אמרה לרב העיר השדכן. "בעניין הזה יש איזושהי בעיה", אמר הרב.

"איזו בעיה?" "אבי של הבחור מתעקש לתת לו את הדירה שלו, והוא לא מסכים שתתני את דירת הורייך". "ומדוע שיעשה זאת?" שאלה הבת.

"מאותה סיבה שאת מוכנה למסור את הדירה לאחותך הצעירה, שמחציתה שייכת לך".

לזה כבר לא הייתה לה תשובה, אבל גם לרב השדכן לא הייתה תשובה היכן יגור האב.

יומיים אחר כך התקשרה אשת הרב. "יש לי רעיון לפתרון בנושא הדירה לאחותך", אמרה בקול מוזר. "זוה תלוי קצת בך. יש לי הצעת שידוך. רב שכונה בן 43, אמנם מבוגר, אך צעיר ברוחו".

"מה הקשר בין הצעת השידוך לשאלה איפה הוא יגור... רגע, ההצעה היא על אבץ של הבחור?"

"זה בדיוק מה שהתכוונתי, אני מתנצלת אם פגעת בך..." "תני לי לחשוב על זה", אמרה.

חתונת הרב האלמן עם בתו של רב המושב שלנו התקיימה במושב. קשה לתאר את השמחה שהייתה לנו לראות לפחות שתי בנותיו של הרב זכו להקים בית בישראל. כחודשיים לאחר מכן התחתנה מחוץ למושב בתו השנייה, וכולנו נסענו לשמור ולשמח.

בעלה של בת הרב התגלה כאיש מיוחד ונעים, ממש בדרכו של הרב ז"ל, הוא קיבל על עצמו את רבנות המושב ועבר להתגורר בתוכנו. הצלקת הנוראה נרפאה.

בחנוכה שלאחר מכן התייצב כל המושב מול החנוכייה הגדולה, והרב החדש הדליק את הנרות לשלדו, בנו, ובקרבת הגנים, אשתו, הרבנית החדשה ואור החנוכייה הקרן את האור שחשנו בלבנו פנימה. (הרב חיים ולדר)